

forøges Statens Evne, derved forøges dens egen Magt og Styrke. Naar det ærede Medlem nu meente, at vi ville gjøre en blodig Uret mod Sjællanderne ved at drive de jydsk Baner efter andre Hensyn end de sjællandske Baner, saa er der for det Første ikke Noget derved at gjøre; vi have nu engang overgivet disse sjællandske Baner til et privat Driftselskab, og før om 14 Aar kan Carthago ikke falde, og vi have saaledes haft en god Grund til ikke at storme det. Men dernæst er denne Uret ingenlunde stor ligeoverfor den, som i sin Tid skeete Jylland, idet Chausseveienes Anlæg først i de allerseneste Aar er bleven fuldført der, og denne Landsdeel saaledes i mange, mange Aar var blottet for Færdselsveie, medens Sjælland og Nerne for længe siden havde deres. Det kan heller ikke paa nogen Maade være til Skade for Sjælland, at Jernbanerne i Jylland drives efter oplyste og forstandige Grundsætninger; thi, naar Befolkningens Indtægter og Velstand i Jylland og Jyen derved udvilles, saa vil dette ogsaa være til Gavn for Sjælland. Har man virkelig i sin Tid begaaet en Feil ved at overlade de sjællandske Jernbaner til et privat Selskab, nuvel, saa lader dette sig jo ikke afhjælpe; Staten maa holde sine indgaaende Forpligtelser, og før 25 Aar efter Bevillingens Meddelelse kan dette Selskab jo ikke udløses. Jeg skal endnu gjøre opmærksom paa, at her jo slet ikke er Tale om at afgjøre Sagen for evig Tid; Alt, hvad Udvalget har indstillet, og hvad Thinget foreløbig gaaer ind paa, er jo ikke, at Staten skal overtage Driften enten i 25 Aar eller længere, men kun at gjøre et Forsøg med en Statsdrift for et Tidsrum af 3 Aar. Skulde det ærede Medlems eller andre ærede Medlemmers Frygt i mindste Maade vise sig begrundet, saa vil jo Rigsdagen trods alle de private Interesser, som kunne klynge sig og ville klynge sig til ethvert saadant Foretagende, have det i sin Magt at forandre denne Lov om 3 Aar, da den jo atter vil foreligge, og da vil det ærede Medlem maastee med større Held end idag kunne søge at gjøre sin Anskuelse gjældende.

David: Der var en Yttring af den ærede Ordfører, som jeg, hvor lidet lyst jeg end har

til endnu engang at blande mig i Debatten, dog maa sige et Par Ord om. Han meente, at Staten havde begaaet en stor Feil ved at overgive den sjællandske Bane til et privat Selskab. (Bloug: Nei, det sagde jeg ikke; jeg lod det staae hen.) Jeg vil sige, at det er meget let at stille sig paa et Standpunkt, hvorpaa man baade seer Fremtiden i et lysere Øst, og glemmer hele Fortiden. Det var en Lykke for Danmark, at der fandtes fremmede Capitalister, som havde mere Mod og mere Tillid til Fremtiden end de danske Capitalister selv, det var en Lykke for Danmark, at der gaves Fremmede, som havde mere Tillid til Tilstanden i Danmark end de Danske selv, thi det var med fremmede Penge, at Jernbanen gjenem Sjælland blev bygget. Jeg skal forøvrigt ikke komme tilbage paa, hvad der er fremsat under denne Debat, og navnlig skal jeg vel vogte mig for yderligere at opvække den Afspaltelse mellem Jylland og Nerne, som det synes, at man vil nære ved hele den Maade, hvorpaa man her gaaer frem, men jeg skal dog erindre om, at de Offre, som Staten allerede har bragt for de jydsk Jernbaners Skyld, ere meget betydelige. Regn blot 4 pCt. af disse Millioner, saa ville de Herrer see, at det, der nu anvendes paa de jydsk Jernbaner, er betydeligt Mere, end hvad der i mange Aar er anvendt til Landeveiene her paa Nerne. Skal man nu troe, at Regjeringen ved i 3 Aar at gjøre vovelige Forsøg i et, jeg gjentager det, lidet befolket Land, hvis Production staaer paa et lavt Standpunkt, vil opoffre endnu Mere herpaa, eller maa man ikke antage, at vedkommende Ministerium, hvorunder Jernbanerne ville komme til at sortere, vil gjøre det Samme som det private Selskab, nemlig see at gjøre Driften saa indbringende, som det er rimeligt, at den vil kunne blive under de givne Forhold, og under de givne Forhold kan der hverken sættes mange gjenneemgaaende Tog daglig i Gang, eller Tazterne ned sættes saaledes, som man har gjort i Belgien ved en Bane, som jeg hellere vil kalde en europæisk end en belgisk Jernbane. Jeg kan efter min Overbeviisning ikke stemme for det foreliggende Lovforslag. Jeg troer, at Enhver vil kunne forsvare sin Stemmegivning,